

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre . . . . 8 korona
Fél évre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatal
illető előfizetés, hirdetés,
nyilváltás és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petítor tér-
fogata . . . . . 12 fillér.
Bélyegdí, minden beiktatás
után . . . . . 60 fillér.

Nyitdíj:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

A bizottságok.

A mai közéletnek egy igen mulatságos alkotását képezik ezek a bizottságok, a melyekbe rendszerint igen higgadt — egész a mozdulatlan-ságig higgadt — embereket szoktak beválogatni, gondosan ügyelve arra, hogy valamely „revoltans“ természetű elementum közibe ne vegyüljön. Az egész hivatalos és társadalmi élet csupa tiszta bizottságokból áll.

Tudniillik, mikor valami közérdekű kérdés a forumokon eldöntés vagy elbírálás alá kerül. — kivéve, hogyha épen valami személyi érdekű a tárgy — szokásos idegesség és izgatottság vesz erőt a közügyek tápláló atyám; mindenki roppant siet, kevés az idő és felhangzik a türelmetlen kérdés, hogy minek is tulajdonképen a dologra annyi szót vesztegetni. Ilyenkor rendszeren feláll egy bizottsági tagsági mániában szenvedő notabilitás és általános helyeslés között kijelenti, hogy a kérdés alapos tanulmányozást igényel (néha diszkrétziót is), minélögva legjobb lesz azt valamely bizottság elbírálása alá bocsátani. Az indítványt természetesen élénk éljenzessel fogadják el; nem azért, mintha mindenki meg volna győződve róla, hogy ily módon a felmerült kérdés legezélszerűben fog megoldatni, hanem azért, mert mindeki örül, hogy a témától megszabadult, és a közügyek köteles szolgálatát lehelőleg kevés fáradsággal elvégezte.

Ily módon aztán iszonyu arányokban növekedik a bizottságok száma. Hihetetlen című bizottságokat alakítanak, sőt olyanokat is, a melyeknek címet sem tudnak adni. Ha valamelyik megyében statisztikát vezetnének a millió célra kiküldött bizottságokról (szerencsére azonban ezeket csak a jó Isten tartja számba, vagy még az se), — egy egész külön statisztikai hivatalt kellene számokra berendezni. Mert ma mindent a bizottságok intéznek, jobban mondva azok nem intéznek el; rettenetesen hazafias és lelkesítő frázisok között átveszik a megbízást, aztán — hurrah! — alszik a kérdés tovább.

Még e sorok írója bizottsági ülést talán világleletében sohasem látott. dacára, hogy eddi-

gelé valami másfél száz különféle bizottságnak „szerencsés“ a tagja lenni. A bizottságok arra valók ugyanis, hogy első sorban az ügy eldöntése elodáztassák; második sorban, lehetőleg egy véleményen levők keze alá kerüljön a dolog, mely esetben természetesen bizottsági ülésre nincsen is szükség; mert hiszen egyetlen vélemény lévén, eszmecsere, kapacitációra, a különböző vélemények kiegyenlítésére vagy összeegyeztetésére felesleges még gondolni is.

Kétségek nélkül szép találmány az, hogy mielőtt a határozathozatalra jogosultak tömege eldöntene valamely kérdést, előbb meghallgatja egynehány okos és a dologhoz értő embernek a nézetét, s annak a saját felfogásával való összevetése után veti a mérlegbe szavazatát. Ily értelemben a bizottsági munkálkodásnak kétségek nélkül jogosultsága és jelentékeny értelme van. Azonban ezt a hivatást a közügyek mai bizottságai aligha teljesítik. Mindössze arra valók ezek, hogy a vezető körökkel ellenvéleményen lévőknek elvegyék a kedvét attól, hogy az ugynevezett hivatalos intencziók ellen reagáljanak; a mi a legtöbb esetben sikerül is.

A kérdések végre — temérdek huzavona után — eldöntés alá kerülnek, alaposan megtámogatva temérdek köztekintély megezáfolhatatlan argumentumaival, melyek ellen felszólalni a véresszájúság gyanuja vagy vádja nélkül, lehetetlenség; és a kérdés „simán“ eldől, úgy a hogy — nem a hogy legjobb, hanem a hogy az erőseknek legjobban tetszik. — Ez a bizottságok mai rendeltetése.

Simán és láрма nélkül, csendesen, higgadtan, de ritkán úgy, a mint az igazi közérdek megkivánná. Igen ezélszerűen gondoskodva van arról mindig, hogy a közérdek önzetlen szövívői kihagyassanak a bizottságokból, nehogy láрма, vagy ellenvélemény kerüljön elő. Ez-e a nyilvánosság, ez-e a közintézmények hivatása?

Oh! milyen boldogság: tagjává lenni egy bizottságnak! Ez már az ötvenediknél talán cím is a jubileumra? Meghatók ezek a bizottságok, az már bizonyos; hanem mellékesen egy kissé nevelésesek is. Pedig nincsen valami komiku-

sabb látvány, mint mikor a komoly embereket a nem komoly emberek kinevetik.

A mai korban pedig — az igazat megvallva — eleget kaczaghatnánk, de mikor még a kaczagásunkba is olyan keserűség vegyül, ha elgondoljuk, hogy utoljára mégis — csak a bizottságok nevetnek.

Városi közgyűlés.

Rimaszombat, 1895. aug. 6.

Rimaszombat város f. hó 6-án érdekes közgyűlést tartott, melynek egy részén Lukács Géza megyei főjegyző, mint az alispán helyettese elnökelt. E gyűlésen tette be a Vozáry Károly halálával megüresedett adószedői állás. A gyűlésen a képviselőtestületi tagok szokatlanul nagy számmal jelentek meg, úgy hogy alig egy pár hiányzott közülök.

Lukács Géza elnök üdvözlővén a közgyűlést, előterjeszti a tárgyat, melynek eldöntése a közgyűlésnek feladatát képezi. Azután a közgyűlés négy bizalmi férfit választott a választás egész lefolyásának ellenőrzésére, és pedig dr. Szabó Samut, Baksay Istvánt, Stolez Mártont és Soós Ferenczet. Majd a kijelölt bizottságba a közgyűlés Samarjay Jánost és Abonyi Pált választja az elnököl főjegyző pedig Török Jánost és Beliczky Viktort nevezi ki a gyűlést a kijelölt bizottság munkájának elvégzéséig felfüggeszti.

Néhány percz múlva jelentette a főjegyző, hogy a kijelölt bizottság a beadott három pályázati kérvény alapján Vigh Gábor városi irnokot és Kovács József tanácsost kandidálta a pénztárnoki állásra, míg Lovniczky József törvényeszéki díjnokot nem találta jelölhetőnek Erre a két kandidátus között — dr. Szabó Samu főorvos indítványára — elrendeltetett a titkos szavazás, melynek eredménye az lett, hogy Vigh Gábor 28, Kovács József pedig 24 szavazatot kapott, minélögva az elnököl főjegyző Vigh Gábort megválasztott városi adószedőnek jelentette ki. Vigh mindjárt meg is jelent a közgyűlésen és Nagy Ferencz főjegyző előolvasása mellett letette a hivatalos esküt. Erre Lukács Géza főjegyző — a közgyűlés élénk éljenzésekben — átadta az elnöklést Szabó György polgármesternek.

Nyomban elhatározta aztán a közgyűlés, hogy a választás folytán megüresedett városi irnoki állomáshoz

Mi nagyon örültünk Igmánd óriási ezet-forgalmának, azután siettünk haza. Mert éjszaka keveset lehetett ám aludni. Infanteriszt Nági (Nagy) már hajnali három órakor mozgolódní kezdett a szobámban és a Radetzky-induló füttörése közben subiczolta ki a cipőmet. Én mindig nagyon szerettem a Radetzky-indulót, de soha sem hajnali három órakor. Fölradtam a hazafias melódiára, a mire Nági kegyesen megengedte, hogy még egy félóráskat aludjam. Ah ezek a félórák... csak a katonaságnál tudja meg az ember az álom valódi értékét megbeszélni. Az aktív tisztek folyton arról panaszkodnak, hogy évenként csak kétszer alhatják ki magukat: karácsonykor és husvétkor.

Ilyenkor júliusban a tartalékos hadnagynak roppant kevés a dolga. A század kimasirozik, ő derülten kullog hátul, a század mögött és cigarettázik. Lassu, kényelmes marsban odaérkeznek a „Formierungs-Platz“-ra, ahol a zászlóalj négy százada ad egymásnak légyottot. Itt azután még öt-hat perczig diskurál az ember, ezukrott ad a kapitány lovának, akkor egyszerre a távolban két lovas jelenik meg.

— Der Major... mondja mindenki, az őrnagy jön az adjutánsával. Kényelmes lassúsággal kerülnek elő a kardok a hüvelyből, a zászlóalj tiszteleg, akkor az őrnagy azt mondja:

— Annahme. Das Batallion rechte Seitenhut... vagy:

— Das Batallion linke Seitenhut... vagy:

— Das Batallion Vorhut... vagy:

— Das Batallion Nachhut...

Egyéb variáció nem igen van egy batallion életében Erre az ember ismét elfoglalja a helyét a század mögött, ismét ezigerattára gyujt és ismét kényelmes lassúsággal masirozik tovább. Hosszu, hosszu idő után,

T Á R C Z A.

Egykor szép álmot álmodék...

— Bodenstedt. —

Egykor szép álmot álmodék:
Egy szőke lányka volt velem,
Illatban úszott a vidék,
Tavaszi virult s a — szerelem.

Bimbó fakadt, esermely dagadt,
Távol falu harangja szólt;
S míg elmerengtünk. — az alatt
Szívünkbe égi üdv hatolt.

Ez volt az álom; ámde még
Szébb lett utána a való,
Illatban úszott a vidék,
Meleg tavaszra viruló.

Esermely dagadt, bimbó fakadt,
Harangszó esendült esendesen,
Soká esólkoltam ajkadat...
Birlak azóta kedvesem!

Pompában fürdő szép vidék,
Lelkemben képedet hagyod!
Ott lett való, mit álmodék,
Ott álmodám át a valót.

Maróthi János.

Huszonyoloz nap.

Az idén én is azzal töltöttem a nyári szabadság-időmet, hogy minden reggel négy órakor több közlegény társaságában hosszabb gyalogsétákat csináltam. Ezzel

eleget tettem ama kötelezettségeimnek, amelyekkel a hazának és a királynak tartozom, más szóval ezzel leszolgáltam az én huszonnyoloz napomat, azt a hagyományos huszonnyoloz napot, amelyre a tartalékosokat minden nemzet hadseregében behívják.

Huszonyoloz nap... épen elég idő ahhoz, hogy az ember jól érezze magát katonáéknál és épen elég idő ahhoz is, hogy visszakivánczolják a civil-élet abszolút vagy relativ hosszúságú kabátjai közé. Miután az ember huszonnyoloz napig feszengett a fényes gombos waffenrockban és a szűk Pejachevich-nadrágban, mohó epedéssel gondol a flanel-ruhák bájjaira és a szalmakalapok lengéségeire. Es miután huszonnyoloz napig taposta egy kis vidéki garnizon közvetlen járdáját vagy járdatlan közvetét, esőndes honvágy fogja el a budapesti aszfalt iránt, a mely még megolvadt állapotban is ismerősebben simul az ember talpához, mint ezek a poros és sáros idegen világrészek.

Szó sincs róla, nagyon esinos kis város volt az, a honnan huszonnyoloz napon át hazakiváncoltam. Volt egy szép fő-utczája, itt esörtöttük a kardjainkat déli tizenegy órától este hétig. Ezenkívül még azzal is szórakoztunk, hogy kiültünk a kávéház elé és minden pillanatban fölugrottunk a székről, valahányszor egy följobbalóm ment arra. Ez a testgyakorlás kiegészítésére szolgált nálunk. Este pedig elmentünk a színházba, a hol a mi tiszteletünkre folyton katonai darabokat játszottak. A színpadról leszalutálták nekünk, mi pedig felszalutáltunk a színpadra, szóval nagyon jól megvoltunk együtt. Azután türelmesen végighallgattuk a kávéházban a cigányt, a ki esti nyoloz órától reggeli 2 óráig folyton ezt a nótát játszotta:

„Az igmándi esárdában,
Ezet ég a lámpában,
A lámpában ezet ég, ezet ég,
Ihaj, ezet ég. —
Nem mulathat a vendég.“

mielőbb leendő betöltése végett még ezen közgyűlésből pályázatot hirdet és a választás megejtése végett az alispáni hivatalt megkeresi.

A Jánosi-utcai füves telek eladására nézve Jellinek B. és társával kötött örökveteli szerződés aztán névszerinti szavazás útján egyhangulag helybenhagyatott, valamint helybenhagyatott a Széchy-utca szabályozásához szükséges füves telek megvétele tárgyában kötött szerződés is.

Hosszabb eszmecsere fejlődött ki a pénzügyi biztosság azon felhívása fölött, melyet a városhoz a végett intézett, hogy ez a fogyasztási adóberletet a jövő évtől kezdődőleg vegye át, mi által a városnak tetemes jövedelme származhatnék. S elhatározta, hogy a kérdés alapos tanulmányozására és esetleg a bérleti szerződés megkötésére Szabó György polgármester, Nagy Ferenc főjegyző és Kishonthy Gyula városi ügyész kiküldetnek.

Végül a Bornemisza László alispán leírata tárgyaitatott, melyben felhívja a várost, hogy a Tompa Mihály szobrának felállításában közremunkálják és a szobor helyének megállapítása végett a megye által kiküldött bizottságba tagokat küldjön ki. Erre a közgyűlés a bizottságba Szabó György polgármestert, Badiny Gyula főkapitányt, Jazsó Pál városi mérnököt, továbbá dr. Szabó Samut, Baksay Istvánt és Török Jánost választotta meg és küldötte ki, a miről az alispáni hivatal értesíteni fog.

Iskolai értesítők.

Egymásután vesszük vármegyénk különféle tanintézetei múlt évi működéséről beszámoló értesítőket. Mielőtt ezek rövid ismertetését folytatjuk, tartozunk annak előrebocsátásával, hogy paedagogusok között még mindig eltérő nézetek uralkodnak arra nézve, vajjon helyese-e az érdemsorozatot is közölni az értesítőben? A nagy többség kívánja ezt, s mi is erre az álláspontra helyezkedve — nem vagyunk egy véleményen multkori referensünkkel, ki a dobsinai iskola értesítőjében nem szívesen látta a máskülönbben tulsok rossz érdemjegyeket. — Gondolnunk kell azonban arra is, hogy a szekundások — látva nevük nyilvánosságára hozatalát — elszégyellik magukat s ezután szorgalmassabbak lesznek. Mi ezért sem helyeseljük a rimaszombati főgymnásiumban még mindig uralkodó ösli szokást, mert hiszen nagyon kevés iskola van az országban, mely nem közli a tanulók érdemsorozatát. S az ennek híján napvilágot látott értesítőket — egészen helyesen — leszidják a fővárosi lapok is. Aztán megmorális értéke is van annak a néhány év óta lábrakapott szokásnak, hogy az országos napilapok közül néhány az értesítőkről szóló referáciában közli a mindenből jeles osztályzatot nyert tanulók neveit, s az egyetemen kitüntetésekkel vizsgáztattak is.

A *Sajó-Gömöri* ág. ev. esperességi polg. fiúiskola értesítőjéből (szerkesztette *Beneze Samu* igazgató) például látjuk, hogy a magyar nyelv dolgában erős a tanítás, gyöngé az eredmény; ebből legtöbbször a szekunda; s általában 138 tanuló 47 elégtelen tanjegyet nyújt. Az elégséges tömérdek volt, de olyat, akinek minden tantárgyból egyese — kitünője — volna, (mert ott még nem törték el a „kitünőt“) nem igen produkált az intézet. Az értesítő elején a mult tanév történetéről nyújt képet az igazgató. Az iskola érdemes alapítójául Szentiványi Miklós 60000 ftos eddigi alapítványát 100.000 forintra egészítette ki. E kiváló férfiú páratlan áldozatkészségéről az igazgató hálás sorokkal emlékezik meg. A tanerők száma: nyolcz. Volt a négy osztályban 138 tanuló. A mult évben jótékonyág ezimén 392 ft osztatott ki szorgalmas és jó magaviseletű növendékek között. Megemlítjük még, hogy „Önképzőkör“-e is van az ifjúságnak, a szertárak és könyvtárak szépen gyarapodtak. A kertészkedésre jövő évben már nagyobb súlyt szándékozik fektetni az intézet, miután Sajó-Gömör város nemesen gon-

dogló előjárásága az iskola közelében elterülő 2600 □ méternyi területet befásítás céljából a polg. iskolának felajánlotta. A jövő tanévre vonatkozó tudnivalók fejezik be az értesítőt.

A *rozsnói* államilag segélyezett ág. ev. főgymnázium értesítőjét *Oravecz Mihály* ez ideig igazgató teszi közzé. A különös esinnal kiállított értesítő Budapesten készült, hogy miért, azt nem tudjuk. Mindjárt az elején *Polónyi* Károly kegyeletes megemlékezésében méltatja az intézet egyik elhunyt kiváló tanárát *Hajesi Sándort*. Majd *Schuster Alfrédnek* „A direct módszer és a német nyelvi oktatás a gymnásiumban“ című ügyesen megírt értekezés közöltetik. A tanerők száma 16 volt a mult évben, de ezek közül kettő szabadságot tartott (Kramaresik azóta meghalt.) A tanszerek: természettani, természetrajzi gyűjtemény, vegytani szertár stb., ugyszintén a tanári- és ifjúsági könyvtár a mult tanévben is jelentékenyen gyarapodtak részint adományozás, részint bevásárlás útján. Az ifjúsági egyetlek: önképző-, dal-, zene-, gyorsíró- és torna-kör nagyszámu tagjai meglehetősen érdeklődést tanusítottak s szépséggel működtek. Az intézet segélyzése a közoktatási miniszterium 11.000 ftján kívül az egyház, testületek és magánosok részéről ez idén is jelentékeny adományok útján történt. Ösztöndíjakra és egyéb segélyzősekre mintegy 1486 ft 30 kr. adatott ki. Az érettségi vizsgálatra jelentkezett 16 tanuló, szóbelit tett: 12, megbukott: 4, érett lett: jelesen: 2, (nevük nincs közölve) jól: 4, egyszerűen: 6. Az intézet 175 növendéke közül 24 tanuló kapott elégtelen osztályzatot. Minden tantárgyból jeles volt: I. oszt. *Pösch Dezső* és *Hámos Antal*; II. oszt. *Kovács István*; III. oszt. senki; IV. oszt. *Kőváry Lajos*, *Lipták Lajos*, *Markó János*, *Oravecz Ödön* és *Pösch Dezső*; V-ik oszt. *Pazár Dezső*; VI-ik oszt. *Hritz Arthur* és *Kameniczky A.*; VII. oszt.-ban senki; VIII. oszt. *Mész G.* Végül közli az igazgató a jövő évre szükséges tudnivalókat.

Felhívás Magyarország gazdaközön-ségéhez.

Az 1895. évi VIII. t.-cz. a f. évi november hó 20-és 30-ika közt Magyarország területén általános mezőgazdasági statisztikai összeírást rendelt el. Nemesak a kormány óhajta volt ez, hanem hazánk gazdaközön-ségének is évek óta hangoztatott kívánsága.

A tengerentúli nagy gabonatermesztő országok versenye s a termények árának rendkívüli hanyatlása Európában, évről-évre nehezebbé teszi a mezőgazdaság helyzetét. Súlyosan érezzük mi is ezt a válságot s a kormány és a társadalom vállvetett erőfeszítésére van szükség, hogy megállhassunk a mostani viszonyok között s megvethessük a mezőgazdaság újabb virágzásának alapját.

De arra, hogy helyesen tűzzük ki a célt és jól válasszuk meg az utakat és módokat a helyzet javítására, szükségünk van a hazai viszonyok és állapotok beható, alapos megismerésére, a mit azonban nem érhetünk el másképp, mint egy lelkiismeretes, pontos, részletes statisztikai összeírás segítségével.

Belátta ezt a mezőgazdasági érdekek minden igaz barátja és illetékes képviselője; belátták legkiválóbb gazdáink, belátták a gazdasági egyesületek, belátta a kormány. A törvényhozás pedig áldozatot nem kimélve, pártkülönbség nélkül, ritka egyértelműséggel szavazta meg a nagyterjedelmű adatgyűjtés és feldolgozás költségeit.

Lesz-e haszna az áldozatnak? Lesz-e sikere a fáradozásoknak? Az egyedül a gazdaközön-ségtől függ! Ha a valóságnak teljesen megfelelő adatokat nyerünk, megvethetjük azt a biztos alapot, melyre nyugodtan építhetünk, de ha a valóságtól eltérő, hamis adatok folynak be, nemesak a sok költség, munka, fáradozás vesz kárba, hanem a magyar mezőgazdaság felvirágoztatásán fáradozó hatóságok és szakkörök annak a félszelynek is ki lesznek téve, hogy a valótlan adatoktól félvezetettve, hasznos helyett káros intézkedéseket tesznek.

Az adatok bevallásánál tehát legelső feltétel a teljes őszinteség. A titkolózással gazdaközön-ségünk csak magának ártana; oly forma volna ez, mintha a beteg azon igyekeznék, hogy az orvos valahogy el ne találja a baját, hanem egészen más betegség ellen gyógyítsa.

A tiszta valóságnak bevallásából senkire semmiféle kár vagy hátrány nem háramlik. Felkérem ennél fogva a

hazai gazdaközön-séget, hogy ha netalán itt-ott olyan balvélemények támadnának, hogy ez az összeírás adóztatási célból történik, világosítsák fel a tévelygőket és félrevezetetteket s magyarázzák meg, hogy ezek az adatok kizárólag a mezőgazdaság és földmivelő-nép érdekében gyűjtetnek; adóhivatalok vagy más pénzügyi hatóságok még csak látni sem fogják ezeket; szóval a mezőgazdasági statisztikai összeírás nincs összekötve semmiféle adóztatási céllal.

De felkérem gazdaközön-ségünket, ügyeljen arra is, nehogy egyesek tréfálól vagy hiúságból valljanak be hamis adatokat s az ily kicsinyes, neveltséges emberi gyarlóságok meghiúsítsák a nagy, országos mű sikerét.

A mezőgazdasági statisztikai összeírás az egész, nagy gazdaközön-ség buzó, tevékeny közreműködése nélkül eredményes nem lehet. Az ország és saját érdekük egyaránt kívánja, hogy tegyereket meg minden lehető a munkálat érdekében. Minden gazdálkodó már jó előre tekintsen figyelmesen gazdaságában, jegyezze fel, mennyi földön gazdálkodik, mennyi és milyen gazdasági eszköze, házi állata, stb. van, hogy annak idején egész pontosan jelenthesse be az adatokat az összeíró ügynököknek.

Az egész összeírás munkálatban legfontosabb személy az összeíró ügynök. Kívánatos, hogy erre az igen fontos állásra a legintelligensabb gazdák, birtokosok válasszandjanak. Nem alázta ezzel meg magát senki, legyen bármily nagy ur, vagy előkelő személyiség. Sőt dícsőséget szerez vele, mert polgári kötelességét híven teljesíteni s osztályérdeket tisztes munkával szolgálni: csak emelhet mindenkit a közbeesülésben. Ne engedjék gazdáink, hogy összeíró ügynökül olyanok alkalmaztassanak, kik a földműveléshez csak alig értenek, vagy ha értenek is, nincsenek közvetlenül összeforrv a mezőgazdaság érdekével.

Az öntevékenységre a legszebb alkalom kínálkozik, mutassák meg gazdáink, hogy abban a nagy és fontos társadalmi osztályban, melyet ők képviselnek, van elég közszellem, van elég értelmiség, van elég buzgóság s mikor saját javuk, boldogságuk forog szóban, nem állnak félre összedugott kézzel.

A magyar gazdaközön-ségnek nemesak hazafiságára, hanem saját jól felfogott érdekére hivatkozom s gazdáinkat a legelsőből a legutolsóig teljes bizalommal kérem fel, hogy a mezőgazdasági statisztikai összeírás nagy munkáját minden kitelhető módon támogassák és előmozdítsák szíveskedjenek.

Budapest, 1895. július hó 19-én.

Gr. Festetics Andor, s. k.
földművelésügyi m. kir. miniszter.

Báró LUZÉNSZKY HENRIK.

Egy daliás és minden ízében magyar mágnás halt meg Osgyánban. A kegyuri tenplomok zúgó harangjai hirdetik a nagy gyászt, mely a fekete föld egyszerű népeit eltölti, mikor az igaz fájdalom érzetével fogja körül egy igazi ur, igazi magyar főurnak gyászpompás ravatalát.

Báró Luzénszky Henrik következetes, érzelmével minden magyar ember igaz tiszteletére tette magát érdemessé. Fiatalságának első éveit család hagyományok szerint a katonaság szolgálatában töltötte el, hol a legmagasabb körök és tisztársainak méltó rokonszenvét és becsülését vívta ki. Az 1848-iki szabadságharc mint ulánus századost találta, s ő, kinek ereiben a magyar és lengyel vér minden lángolása egyesült a szabad eszmékért, nem késett, nem habozott megeselelni a fegyvert, melyet diadallal forgatott a magyar nemzeti ügy védelmére.

Szabadságharcunk legdicsőségesebb csatáit végig küzdötte, s a szomorú napok alatt neki is — a legjobbakkal együtt — üldözöttség és rabság jutott osztályrészül. A munkási várban volt sokáig nehéz rablánczón s a hadbírószág — mely előtt a császári hadakban viselt tisztai állása a legsúlyosbítóbb körülmény volt — golyó által végrehajtandó halálbüntetésre ítélte. Magas állása s nagy befolyásu rokonsága minden erőfeszítésével mégis kieszközölte számára a legfelsőbb kegyelmet, melynek segélyével aztán besoroztatott az ujonnan szervezett osztrák hadseregbe, hol aztán rövid idő alatt újra századosi rangjára küzdötte fel magát.

törvényeit, amelyek oly igen világosak és amelyet még sem tud senki megtanulni, akármicsoda rangfokozatban szolgálja is a hazát...

Akad még egy és más szórakozása az embernek: amikor a legénységnek a lénungot kifizeti, amikor meglátogatja a kórházban a beteg katonákat, akiknek ez a nyári üdülésök, amikor kaszárnya-inspektiót tart és az ott őrzött album borsos költeményeiben és sikerült illusztrációiban gyönyörködik, maga is firkálván belé valamit stb. De különben nagyobb hullámokat csak egy-egy Rast-Tag vagy egy-egy éjszakai gyakorlat szokott fölvern...

Oh egy ilyen éjjeli gyakorlat, az már mulatságos dolog. Marsirozni este, a hold meg a csillagok világítása mellett, a csöndes, szellőtelen esti levegőben... Mibélyt az előőröket kiállították, a kapitány, a főhadnagy, a hadnagy, mi magunk, önként esatlakozott kamarádok lehevredtünk a tübe, a bakák bornyiból előkerülnek a sonka, hideg főlvágot, sütemény, bor, a markotányos csapra üti sörét és míg körülötünk tücskök ciripelnek, szunyogok zümmögnek, a távolból meg a bekák kurutytyolnak felénk, Lucullust megszégyenítő lakomát csapunk ott azon a köpenyegen, amely ennek a különös pikniknek az ebédlőasztalul szolgál...

Aztán az ember rágyújt egy bock-szivarra, hanyatt fekszik a fűben és fölbámul a csillagos égre. Kikeresi magának a Gönczöl-szekelet (ideje van reá elég) és ezzel kapcsolatban el-elémelkedik sok mindentéte kedves és szép dologról, olyanokra gondol, akik messze vannak tőle és mégis ugyanezeket a csillagokat látják és édes örömmel figyel egy-egy arra rodogó vonat hangos zakatolására...

Hiszzen csak pár nap még, akkor ugyanez a vonat röpi őt is poros, forró és rozslévegőjű, de mégis kedves és régóta nélkülözött Budapestje felé...

Elta.

— Kolonne!

Erre az ember gondolkodás nélkül rámondja:

— Halblinks!

Ez azt jelenti, hogy most már itt a veszedelem, közel vagyunk az ellenséghez. Mink megint nyugodtan megyünk tovább, mialatt a zászlóalj-paranesnok egy esomó rendelkezést ad ki, amelyből az ember fülét csak az ragadja meg:

— ...dritte und vierte Kompagnie Battalions-Reserve hinter dem rechtem Flügel.

Erre a kapitány azt komendirozza:

— Nieder! — és az ember a hasára fekszik, mintha mi sem történt volna.

Ott előzalatt svarmlineáznak, puffogatnak a háromnégy szál fehér-jelvényes ellenség ellen, néha a Battalions Reservét is belevonják az ütközetbe, de mindenképpen hamarosan lefujrak, hogy annál több idő jusson a „Besprechung“-ra, erre a kis hadügyi értekezésre, amelyben az őrnagy elmondja a maga taktikai véleményét és kifogásait a mai ütközetre vonatkozólag. A Herr Leutnant in der Reserve: Zweig rosszul masirozott a Vorhuttal, a Korporal Haesek von der 9-ten, nem tartott jó Verbindungot... így nem lehet esatát nyerni. A gyakorlatot meg kellene ismételni, de tekintettel a melegre stb.

Ezzel a mai napra vége a mulatságnak. Az ember odaesatlakozik a század élén masirozó főhadnagyhoz, odajön még egy hadnagy, még egy kadét, azután mesél nekik Budapest rejtelméről...

A hidnál elhovagol a kapitány és azt mondja a főhadnagnak, hogy vezesse haza a századot. A kávéháznál a főhadnagy átadja a századot a hadnagnak, a templomnál a hadnagy átadja a századot a kadétnek, a parknál a kadét átadja a századot az őrmesternek és ez

csak azért nem adja át senkinek, mert nagyon büszke, ha kivont karddal sétálhat a század élén...

A tiszturak pedig esodálatos egyértelműséggel igyekeznek az Officiers-Messe felé. De minthogy ebéd idejéig még két óra van az embernek, utközben nagy sörözések keletkeznek ebben vagy abban a vendéglőben, legtöbbször a kaszárnya kintinjában, ez közel van a tisztai étkezőhöz. Itt azután a sörös-palaczkok hatalmas batteriákba sorakoznak egymás mellé az asztalokon és mire a menázi ideje elérkezik, az ember ásitva emelkedik föl, hogy haza menjen aludni. Hja, ki kell pótolni az éjszakát.

Es délután egy óratól esti hat óráig alszik az egész garnizon. Még egy kutyamódot se látni az utcán. Csak egy vén tábornok sétál föl és alá a kaszárnya előtt és azzal mulatja magát, hogy a Schnarrposten minden második pillanatban: „Gewehr heraus“-t kábál.

Ez az ő ebéd utáni szórakozása.

*

Igy megy ez nap nap után esodálatos egyhangúsággal. Nincsen változatosság a délutáni tarokkban sem és az ember szinte megkönnyebbülve lélezkik föl, amikor a napi-paranesba azt olvassa, hogy a zászlóalj legénységét furdéshez kell vezényelni. Nagyon esinos dolog az, amikor a sok baka komandó-szóra beleugrik a vízbe és ott lubiezkol mindaddig, amíg a hornista a „Feuer einstellen“ szignált el nem fujja. Más egyéb délutáni foglalkozást ilyenkor már nem igen tartanak...

Annál szomorubb mulatság azután, mikor hajnalban az eső esik és nem lehet kirukkolni. Mert ilyenkor benn a legénységi szobában csinálják a bakák a fegyverfogásokat, míg az embernek egyéb dolga ninc, mint hogy ásitozva járjon szobáról-szobára és ellenőrizze: vajjon a „Fertig“-re kifogástalanul történik-e a féljobb fordulat? Avagy az embernek iskolát kell tartania a legénységgel, népies modorban előadván a Sicherungs-Dienst szigoru

Mikor 1858-ben nőül vette a bájos Thavon Karolinát, mindenki tudta, hogy e nemes szövetség, a legigazabb állhatatos, férfias szerelemnek a bizonyítéka. A daliás huszárkapitány a házassági frigy megkötésénél is merészen szállott szembe egy egész ellenségessé világgal és egyedül nemes, híven dobogó szíve által engedte magát az oltárhoz vezetetni.

A szerelem édes éve alatt annyira megkedvelte a falusi élet idylli boldogságát, hogy abból sohasem is vágyakozott többé ki. Osgyáni ősi kastélyában egyedül a gazdálkodásnak és az imádásig szeretett családjának élt. Ezéltől hét évvel ünnepelte meg boldog házasságának 25-ik évfordulóját, mely alkalommal az osgyáni kastély magába gyűjtötte a nagy kiterjedésű rokonság és a megye legelőkelőbb alakjainak színet-javát. Az igazi szerelmi frigyét ünnepelelték e jubileumban, melynek boldog percei alatt mindenki látta, hogy az ősi kastély tornyai alatt még akkor is a fiatal kor lángoló szerelme volt az ur.

Az elhunyt főúr nemes, tisztalelkű, jószívű ember volt, igazi ember, a ki születésének előnyeit nem sokra tekintette, valódi demokrata volt, annyira, hogy épen elvei miatt a születésnél és vagyonánál fogva őt jogosultnak megillető főrendiházi tagsági helyet sohasem kívánta elfoglalni.

Leghívebb barátja Csider Károly, az egyszerű, de fehérlélekű ügyvéd volt, ki nemesak a családi nagy vagyoni igazgatóságát végezte az ő páratlan lelkiismeretességével, hanem a bárónak s egész családjának igaz, meghitt és hű barátja volt.

Most már mindketten porladnak az örök enyészet éjfelében, de emléküket méltó arra, hogy sokáig éljen közöttünk, mint az igaz emberek tiszta példányképe.

*

A temetés folyó hó 3-án ment végbe Osgyánban, a megyei előkelőség imponans részvételével. A gyász-pompával és koszorúkkal borított ravatalt az igaz fájdalomtól zokogó családtagok, a megyei előkelőségek, s a népek ezrei állották körül, s kísérték a koporsót a családi sírholt komor éjfelébe. Legyen ott az igaznak örök álma esendes, emléke pedig közöttünk örökké áldott!

A család a következő gyászjelentést adta ki:

„Özv. luznai és regliezei báró Luzénszky Henrikné szül. Thavon Karolin, ugy saját, mint gyermekei: Irma, Henrik és István; — valamint báró Luzénszky Borbála, férjzett gróf Gourey Henrikné mint testvér, férjével gr. Gourey Henrikkel mint sógor; — özv. báró Luzénszky Gusztávné, leányával Máriával; s Thavon Helén mint sógornek, ugyszintén a többi rokonság nevében mely fájdalomtól megtört szívvel jelenti: méltóságos luznai és regliezei báró *Luzénszky Henrik*, es. és kir. kamarás és szolgálaton kívüli századosnak, a legszeretőbb férjnek, legjobb apának, testvérnek és sógornek élete 68 ik, legboldogabb házasságának 32-ik évében, — hosszú, súlyos szenvedés s a szentségek átátos felvétele után Osgyánban, f. évi augusztus hó 1-én, reggeli 2 órakor történt gyászosan elhunytát. A felejtethetetlen hült porai folyó hó 3-án d. u. 4 órakor fognak Osgyánban, a r. k. egyház gyászszertartása után a családi sírholtba örök nyugalomra helyeztetni. — Az engesztelő szentmise folyó hó 5-én, reggeli 9 órakor az osgyáni és moóri r. k. templomban fog az egek Urának bemutatni. Osgyán, 1895. évi augusztus hó 1-én. — Az örök világosság fényeskedjék néki! — Áldás porain, áldás emlékezetén.“

Meghívó.

A Gömör Kishont t. e vármegyei községi körjegyzői egyesület Sajó-Gömörön 1895. évi augusztus hó 12-én délután 9 órakor tartja közgyűlését Sajó-Gömör város-házának tanácstermében, hová az egyesület tiszteletbeli és rendes tagjai meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki jelentés s annak pontonkénti tárgyalása.
2. Az egyesület 1894—95 évi zárszámadásának megvizsgálása.
3. Az egyesület 1895—96 évi költségvetésének megállapítása.
4. A községi törvény reformja ügyében, az országos központi egyesület által kibocsátott felhívásra adott válaszütemény előterjesztése.
5. Indítvány a vármegyei körjegyzői körök megállapítása ügyében.
6. Indítvány a községi adóvégrehajtói állások szervezése ügyében.
7. Indítvány a jegyzői rendtartás kidolgozása iránt.
8. Az országos központi jegyzői gyűlésre kiküldendő képviselők megválasztása.
9. Egyéb a közgyűlés napjára beérkező indítványok előterjesztése.

A közgyűlést megelőzőleg aug. 11-én, az egyesület pénztára javára táncesztély tartatik.

Közgyűlés után kirándulás a világhírű aggteleki barlangba.

Pélsűz, 1895. július 22-én.

Fridrik Vilmos elnök.

Hírek és vegyesek.

A miniszter köszönete. A vallás- és közoktatásügyi miniszter — mint a hív. lapban olvassuk — a Gömörmegyei Nép- és Iparbanknak, mely a Rimaszombat községe által fenntartott iparostanonez-iskola folyó kiadásaira 20 frtot, a rimaszombati községi fiu- és leány-, a községi iparostanonez-iskola és Gizella nevű községi ovodák alapítójának gyarapítására 30—30, illetve utóbbi részére 25 frtot, s így összesen 135 frtot adományozott, őszinte elismerését és köszönetét nyilvánította.

Schopper püspök hagyatéka. A tavasszal elhunyt rosznyói püspök hagyatékának leltározását, melyet csekély megszakítással május óta folytatnak, e napokban fejezte be Goór közalapítványi főtitisz, miniszteri biztos. A budapesti rokonság nem képviseltette magát, hanem teljesen a káptalanra bízta a hagyatéki eljárásra vonatkozó intézkedések végrehajtását. Ezzel kapcsolatban fölemlítjük, hogy az ősszel betöltendő püspöki székre az eddigi jelöltek közül legtöbb kilátása van *Csáky* esztergomi kanonoknak és *Majláth* Gusztáv jelenleg komáromi helyettes plébánosnak, Igy írja az E—s.

Csendőrségi szemle. *Lukács* Mór vez. pozsonyi esendőrezredek, a kerületi esendőség parancsnoka a múlt héten néhány napot itt töltött városunkban, s szemlét tartott a esendőség felett.

Eljegyzés. Steiner Salamon rimaszombati kereskedő szép leányát Bertát f. hó 7-ikén eljegyezte Spitzstein Salamon Budapestről.

Esküvő. Vitélyos József m. kir. postatiszt, a helybeli postahivatal ideiglenes főnöke folyó hó 7-én esküdt örök hűséget az ev. ref. templomban Kaposztás Juliskának, Kaposztás József helybeli úrnak szép és kedves leányának. Az esketést Szalóczy Dániel végezte. Állandó boldogság legyen a fiatal pár osztályrésze!

Halálozás. Rimaszombat városnak egy kiváló, de rék polgára hnynt el folyó hó 2-án: Király Ferenc, az értelmes és munkás iparosok mintaképe örök áomra szenderült. A megrendítő hirtelen halálról a mélyen sujtott család a következő gyászjelentést adta ki: „Özv. Király Ferencné, szül. Minich Terézia a saját valamint gyermekei: Mária, özv. Lakatos Istvánné: Anna és Margit gyermekeivel; Anna; — továbbá Király Mihály neje és gyermekeivel; — özv. Diezky Józsefné és Palkovits Pál családjával a többi rokon nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelenti a legjobb férj, szerető édes atya, nagyatya, testvér és rokon: Király Ferencnek folyó évi aug. hó 2-án, reggeli 6 órakor, életének 53-ik évében történt gyászosan elhunytát. — A drága halott hült teteme f. évi augusztus hó 3-án, d. u. 6 órakor fog az ágost. evang. egyház szertartása szerint a rimaszombati sírkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Áldás és béke lebegejen porai felett! — Rimaszombat, 1895. aug. 2-án — Temetésén csaknem az egész Rimaszombat megjelent, s Glaufr Pál főesperes mélyen megható gyászbeszédet mondott. Legyen áldott emléke!

A kir. ügyészségnél még mindig nincs betöltve a Szeredinszky alügyész helye. *Dr. Hányi* Győző kir. ügyész, az ügyészség kitűnő vezetője, ki mostanában ritka munkaképességgel és szakképzettséggel egyedül látta el a sok hivatalos munkát, néhány heti szabadságra utazott. Helyettese *Porubszky* S. rózsahegy-i kir. alügyész lesz. A rokonszenves fiatal alügyész már átvette a hivatal vezetését.

A esendőség új beosztása. A esendőségi kezelések az új beosztás szerint némi változáson mennek keresztül. A m. kir. V. számú esendőkerület törzsalomása: Pozsony. — A kerületnek négy szárnya van, ezek egyike Balassa-Gyarmaton 3 szakasszal: az 1-ső Gyarmaton, 2-ik Rimaszombatban, 3-ik Besztercebányán, 4-ik Esztergomban. A rimaszombati szakaszban következő őrsök vannak: Rimaszombat, Nyustya, Kokova, Tiszolez, Ratkó, Nagy-Rőcze, Zlatnó (vasgyár), Dobsina, Rozsnyó, Csetnek, Pélsűz, Tornallya, Ragály, Putnok, Rimaszécs, Feled, Ajnácskő.

Öngyilkossági kísérlet. F. hó 6-án délután 2 óra tájban nagy riadalmat okozott a temetőben járók között egy lövés eldördülése, mely a sírok közül hallatszott. Az odasiető őr meg is találta egy sírhantot K. J. 17 éves budapesti pénzügykezelési gyakornokot, ki 5-én este jött ide egyenesen azzal a szándékkal, hogy atyja sírján agyonlövje magát. Délután kísértelt a temetőbe s egy 9 mm. forgópisztolyal mellbe lötte magát. A golyó úgy látszik irányt tévesztett, mert a szívtől jó távol haladt be; a bal tüdőt azonban bizonyára sértette. A sérült fiatal embert beszállították a közkörházba, hol gondos ápolás alá vették. Megemlítjük, hogy a szerencsétlen ifjú atyja városunkban az első pénzügyi titkár volt s 1885-ben halt meg. Anyját sürgönyileg hívták ide, s szerdán reggelre meg is érkezett.

Nyári mulatság. A budapesti egyetemen tanuló gömörmegyei fiatalság f. hó 4-én vasárnap nyári mulatságot rendezett; a közbejött nagy zivatar ugyan megromította egy kissé a mulatságot, de a mennyiben a Széchenyi kertben nem volt megtartható s a fiatalság, mint előre jeleztük, a Három Rózsza dísz termébe volt kénytelen búzódni, azonban ez a körülmény miatt a mulatság kedélyességén semmi csorba sem esett. Szokatlanul kis közönség vett részt a mulatságon, de a kik ott voltak, azoknak mulattatásáról a buzgó rendezőség és a jóvérű fiatalság fáradhatatlanul igyekezett gondoskodni, és egy kellemes est emlékével távoztak az éjfél órákban. A mulatság — sajnos — a derék és pártolásra méltó egy-let javára anyagi hasznót nem hajtott.

Öngyilkos ezredes Zaiakovszky Kázmér löveg, a losonezi 25 ik gyalog-ezredben szolgáló ezredes, ez év elején hirtelen megőrült. Az örült ezredet, — ki időzési mániában szenvedett, — június hó 8-án Budapestre vittek a XVII. helyőrségi kórházba. Az ezredes azóta már többször öngyilkos akart lenni, de mindig meggyújtották szándékát. Végre f. hó 6-án délután a kórház második emeletéről — a hol azóta lakott — az udvarra ugrott egy őrizetlen pillanatban. Az esés után Zaiakovszky még csak egy óráig élt s meghalt belső elvérzés következtében. A szerencsétlen ezredes előbb a prágai egyetem tanára volt, s mint tanár lépett be a hadsereg kötelékébe. A rendkívül kedves modoru és tehetséges katonát azonban az előléptetéseknek a legfeltűnőbb módon mellőzték mindig. Ez volt a motívuma tragédiájának. Ez tette előbb buskomorrá, majd dühöngő örvülté. Halála Losonezon ugy a katonaság, mint a polgárság körében mély részvételt keltett. Temetése f. hó 7-én volt a XVII. sz. helyőrségi kórházból a szokásos katonai pompa mellett.

Ujabb „nóta“ Kokováról. Ez már nem olyan nóta, a mit dalolni, hanem olyan, a melyekre jajgatni szoktak. Mert nóta és nóta között tudvalólag egy kis különbség van. A multikori nóta már kezdett elhangzani, mikor egy másik nótaról veszünk hírt, a mit megróvási kaland képen kénytelenek vagyunk feljegyezni. Arról van szó ugyanis, hogy a kokovai kaszinó terméből egyszerre csak eltűnt Kossuth Lajosnak a képe, s a nagy halott kokovai tisztelői aligha csalódnak mikor azt hiszik, hogy a legnagyobb magyar arcképe nem valami közönséges tolvajnak a révén veszett el, hanem alkalmasint azok csemték vagy esenették el, a kik a magyar nemzeti történelem kiválóan nagy alakjaira nem igen szoktak jó szemmel tekinteni. Az arckép megkerítésére az ottani esendőrös minden lehető megtett, azonban teljesen eredménytelenül; az egyik díszlőt megfosztott kaszinó hazafias érzelmű tagjai pedig el vannak keseredve a miatt, hogy nem láthatják a falon közös tiszteletük tárgyának arcképét, a melynek helyére most a tolvaj szeretnék kifüggeszteni, ha csak egy fertály órára is — — azonban elevenen.

„Millenium“ név alatt az államvasutak fennhatósága és annak budapesti városi menetjegyjárodája vezetése alatt egy oly vállalat alakult, mely a jövő évben Budapesten tartandó Ezredéves Országos Kijárást megfigyelő részére módot nyújt kedvezményes vasuti utazásra és mérsékelt áru, már most biztosított elszállásolásra és ellátásra és pedig ez utóbbit az összes előkelő vendéglőkben és kávéházakban, ugy a főváros, mint a kiállítás területén. Összköltségek a vasuti menetérti jeggyel és 2, 3, 4, 5 napi teljes ellátással 12 frtól felfelé. A másik figyelemre méltó előnye a fenti vállalatnak az, hogy a kibocsátandó füzetek kiegyenlítésére részletfizetést köt ki, illetve enged meg. Különbözn utalunk a kiadóhivatalunkban is kapható felhívásra.

— „Röptében a Nagyvilág körül“ Most kaptuk meg ez oly hamar népszerűséget nyert díszműből a hetedik füzetet a következő 16 fényképpel: A diadalkapu Párisban. — Kenilworth kastély, Angolország. — Melrose kolostor, Skóthón. — Koblenz, a Rajna mellett. — Csataárlat Versaillesben. — Színház és a Schiller tér Berlinben. — A Marina, Capri. — Lissabon, Portugália. — Isola Bella, Lago Maggiore, Olaszország. — Theba romjai, Egyiptom. — Montreal és Mount-Royal, Canada. — Az Usplata-szoros az Andesekben, Dél-Amerika. — Nemzeti kongresszus-háza Santiagóban, Chile. — Pillantás a Yosemite-völgybe az „Art Point-ről, Kalifornia. — Igy ez a füzet is ugy változatosság, mint mávész kiétel tekintetében, méltó versenytársa az előbbieknek, melyekről a legelőkelőbb szakkörök és tekintélyek a legnagyobb elismerés hangján nyilatkoznak. A sok közül csak a „Magyar Nyomdászati“ című előkelő szaklap véleményét közöljük. — E lap augusztusi füzete ugyanis a következőket írja: „Röptében a Nagyvilág körül.“ E ezimen a világhírű „The Werner & Co.“ kiadó-állalat nagy negyedrét alakban páratlan díszművet adott ki, melynek elárúsítási jogát az „Egyetértés“ váltotta meg. A díszmű 256 eredeti fényképből mutatja be az egész világot s a mostani magyar kiadásban kívül már megjelent angol, francia és német kiadásban is, összesen mintegy 16 millió példányban. A fényképek a világ legérdekesebb pontjairól készültek és feltétlen művészi kivitelűek, s ha már a fényképek ily sikerültek, az ezekről készített elhíchlék valószínű remekei a cinkografianak, olyanok, a minőket nem mindig láthatni; ezekről nyomták azután a képeket ugynevezett amerikai illusztrációs papírra, olyan gyönyörű kivitelben, a milyet a legtapasztaltabb szakember is csak ritkán láthat. Az egész mű külföldön készült, a képek alatt levő szöveget itt stereotypálták, és küldték ki nyomásra. Ajánljuk szaktársainknak e mű megszerzését, mint olyat, mely nemesak a laikusnak, de a szakembernek is igen tanulságos.“ — Minden füzet 16 fényképet tartalmaz s vidékre való küldéssel együtt nem kerül többé 35 krnál. Az egész mű (16 füzet) előfizetési ára 5 frt 60 kr. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába Budapestre küldendők.

Goldstein József helybeli jóhírű szappanos, lapunk mai számában közölt hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

Lapunk mai számához mellékletként van csatolva a nagyrőczei középkereskedelmi és polgári iskolák „Iskolai hirdetése“ az 1895—96-iki tanévre.

Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LÓRINCZY GYÖRGY.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

Jolsva r. t. város tulajdonát képező **fürdőhelyiség** berendezett gőz- és kádfürdővel s mellékhelyiségekkel f. évi szeptember hó 1-étől számítandó 3 és egynegyed évre, vagyis 1898. évi december hó 31-éig terjedő időre a jelenlegi bérlok veszélyére **f. évi augusztus hó 17-én** délelőtti 9 órakor Jolsván a város tanácstermében zárt-ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverésen haszonbérbe adatik.

Árverési feltételek a polgármesteri hivatalnál megtekinthetők.

Kelt Jolsván, 1895. augusztus hó 4-én.

Bazilidesz Gusztáv,
polgármester.

Bérbeadó.

Tamásfalán a Bodrogközy-féle lakóház, melléképületek és nagy kert **f. é. november hó 1-től** kezdve bérbeadó. Közelebbiekéről fölvilágosítást ad a birtokos.

Pályázati hirdetmény.

1166. sz. — Szab. Rimaszombat városánál előléptetés által megüresedett **iktató-kiadói állás** betöltése iránt pályázat nyittatik. — Felhívotnak mindazok, kik ezen 550 frt készpénz fizetéssel díjazott, hivatali állást elnyerni óhajtnak, hogy az iránti, sajátkezüleg irt, tanulmánya, eddigi alkalmaztatását igazoló okmánnyal felszerelt kérvényét **f. évi augusztus hó 18-ig bezárólag**, a polgármesteri hivatalnál adják be — A választás augusztus hó 19-ére tűzött tisztújító közgyűlésen ejtetik meg. — a hivatalos állás szeptember hó 1-én elfoglalandó.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város képviselő-testületének 1895. évi augusztus hó 6-án tartott közgyűléséből.

Szabó György,
polgármester.

Kitünő korai zöld takarmány

Őszi borsó

augusztus vége felé vetendő s már májusban vágni lehet. — Kapható métermázsája 9 frtért: **Herczfeld Oszkar** osgyáni gazdaságában.

Hirdetmény.

A **Flaskó György** ur Feled-Pálfalvai 169 eat hold kiterjedésű pusztai birtoka a feledi lakházzal és nagy belsősséggel vagy a nélkül több évi hasznobérbe kiadó.

Értekezhetni alulírottánál.

Rimaszombat, 1895. aug. 6.

Marton János.

1-3

Árlejtési-hirdetmény.

Jolsva r. t. város egy gyalog honvéd zászlóalj részére a m. kir. honv. Miniszter ur Öngyméltósága által elfogadott, s alulírtánál megtekinthető kiviteli-tervek alapján, — valamint az 1879 évi 4935 H. M. E. szám alatt kiadott az új laktanyák tervezésére vonatkozó „utmutatás“ határozmányainak megfelelőleg laktanyát s melék szükségleteket építeni szándékozván, akképen, hogy azok legkésőbb 1896. évi szeptember 1-én használható állapotban a honvédség rendelkezésére átadassanak, — ezen építési munkálatokra ezennel **f. 1895. évi augusztus hó 19-ik napján délelőtt kilencz óraker** zárt ajánlatok beadásával összekötött árlejtés tüzetik.

Ezen építkezésre pályázni óhajtok felhívotnak: miszerint a mondott határnapon alulírt hivatalában megjelenjenek, — tartozván az árlejtés megkezdéséig beadandó zárt ajánlataikhoz 5000 frtot óvadékképen esatolni, vagy az árlejtés megkezdésekor ugyanoly összeget készpénzben vagy óvadékképes papirokban letenni.

Kelt Jolsva r. t. város 1895 évi július hó 23-án tartott képviselőtestületi üléséből.

Bazilidesz Gusztáv,
polgármester.

1-2

Tanulóul felvétetik.

A **Rimamurány-salgó-tarjani részvénytársasági** élelmezési üzletbe Ózdon, jó házból való, 2—3 osztályt végzett fiu **tanulóul** felvétetik.

A feltételek megtudhatók az alólírott kezelőnél

Waniek Gyulánál.

GOLDSTEIN JÓZSEF

szappan raktára

—• RIMASZOMBAT. •—

A város és vidéke nagyérdemű közönségének szives figyelmébe ajánlom, hogy üzletemben a legjobb minőségű **mosó és mosdó szappanok, olvasztott fagygyú és gyertyák, továbbá kristálysóda, nyers vaselin, bőrszir** miut saját tiszta készítményeim, nagy és kis mennyiségben, felette jutányos áron kaphatók.

Nagy raktár **gyanta és gépolajban!**

Különléle **desinficiáló szerek**, u. m. **mész, carbol, naphtalin** stb. olésón szerezhetők be.

Öt kilogrammnyi szappan vásárlásánál szappanalja ingyen!

Üzletemet a nagyérdemű közönség b. pártfogásába ajánlva vagyok

Rimaszombat, 1895. aug. hó.

GOLDSTEIN JÓZSEF,
szappanos. (KOHÁRI-UTCA.)

2-3

Árlejtési hirdetmény!

A debreczeni m. kir. állami méntelep eperjesi, debreczeni, turia-remetei, rimaszombati és szatmár-németi osztályainál elhelyezett legénység és ménlovak részére 1895. évi november hó 1-től 1896. évi október hó végéig szükséglenő **takarmány és egyéb ezikkek** biztosítása tárgyában **folyó év augusztus hó 29-én** délelőtti 10 óraker irásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog ezen méntelep számvivő-irodájában megtartatni.

A szállítási feltételek a nevezett irodában, valamint az illető telep-osztályoknál megtekinthetők.

Az ajánlat szerkesztését illetve, a hatóságilag kifüggesztett árlejtési hirdetményekben foglalt mintára különösen figyelmeztetik.

Debreczen, 1895. évi július hó 30-án.

A debreczeni m. kir. állami méntelep parancsnoksága.

1-2

Egy jó karban levő zongora
jutányos áron eladó.

Hol? megtudható e lap
kiadóhivatalában.

Hirdetmény.

66. sz. — Alulírt kiküldött végrehajtó, az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. kereskedelmi és váltóörvénysszék 20786/95. számú végzés által **Bogdán József** budapesti bej. koesigyáros javára, **Lakatos Ferencz** rimaszécsi lakos ellen 200 frt tőke s jár; továbbá a rimaszécsi királyi járásbírósság 816/95. számú végzése által **Blau Mór és fia** putnoki czég javára ugyancsak Lakatos Ferencz rimaszécsi lakos ellen 153 frt 47 kr. tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás fogantatása alkalmával bíróság együttesen lefoglalt és 530 fitra becsült lovak, koesi és szénából álló ingóságok:

1., 200 frt tőke, ennek 1894. évi december 1-től járó kamatai;

2., 153 frt 43 kr. tőke, ennek 1893. év február hó 28. napjától járó kamatai, 31 frt 78 kr., a két ügyben megállapított eddigi 1 frt, a jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbírósság 1018/p. 895. sz. kiküldést rendelő végzése folytán Rimaszécsben leendő eszközésére **1895-ik év augusztus hó 12-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitétik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ez n árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladotni fog.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Rimaszécsen, 1895-ik évi július hó 29-napján.

Csorba Kálmán,

hely. kir. járásbíróssági végrehajtó.

RÁK!

Jótállás mellett a viczkándoó elevenen való megérkezésért, naponként frissen fogva. Egy-egy postakosár bérmentesen, utánvét mellett, vámmmentesen.

40 drb nagy óriási solo 5 frt 40 kr.

60 drb óriási . . . 4 frt 30 kr.

100 drb levesbe való 3 frt 10 kr.

Haller B. Stanislau 19. sz.

Ausztria. Galiczia.

8-10

Árverési hirdetmény.

1839. sz. — Szab. Rimaszombat város tulajdonát képező eddig erdő-tiszti laknak használt épület és az ahoz tartozó kert a képviselőtestület 1779/94. sz. határozatával eladóvá tétetvén, az eladásnak szóbeli árverés útján eszközlésére határnapul **f év augusztus hó 19-ik napjának délutáni 3 órájara** a város közházánál kitétik; erre a venni szándékozók azon kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők s hogy a vétel iránt zárt ajánlatok is elfogadotnak, melyeknek beadási határidejeül augusztus hó 19-ik napjának d. e. 12 órája állapított meg.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. városának 1895. évi május hó 17-én tartott üléséből.

Szabó György polgármester.

SZOLYVA és POLENAI

szaktekintélyek által elismert kitünő hatásu

gyógyvizek.

Gyomor és fejfájás, szédülés, czukros huggár.

aranyer bántalmi és köszvényelleni különlegesség!

A friss töltésű SZOLYVAI és POLENAI védjegye!

LUHI ERZSÉBET

rendkívüli kellemes ízénél fogva, főleg borral vegyítve a betegnek élvezetes, kellemes üdítő italt képez.

Tulságos gyomorsav képződésnél, idült gyomorhurut és étvágytalanság,

torok, gége és hörgők idült hurutos bántalmi ellen, feltünő sikerrel lesz alkalmazva.

A friss töltésű Luhi védjegye!

Főraktár:

Holländer A. és fia Ungvár.

Megrendelhető: minden ásványviz kereskedésben, vagy közvetlenül:

Gr Schönborn urad. Igazgatóságánál

MUNKÁCSON.

15-20

Ezen vizeknek tiszta kezelese fojtan kellemetlen utóíze nem kezozik.

A gömöri faipar-részvény-társaság

alulírt igazgatósága ezennel közhírré teszi, hogy tolyó évi július hó 28-án tartott közgyűlésének határozata értelmében **200,000 korona részvénytőkénk 400,000 koronára emeltetett fel**, és pedig: aláírásra boesáttatik **1000 darab 200 korona** névértékű új részvény oly megjegyzéssel, hogy a régi részvényeseknek folyó évi **augusztus 15-ig** kizárólagos elővételi jog biztosított pári értékben.

Az ezen napig nem jegyzett részvények idegeneknek boesáttatnak aláírásra részvényenként 20 korona felpénzzel olykép, hogy e tekintetben is Gömörvármegye lakossága elsőbbségben részesülend.

Miről a t. régi részvényesek s Gömörvármegye lakossága ezen hirdetménynek a „Pester Loyd“, „Rozsnyói Híradó“ és „Gömör-Kishont“ czimű lapokban egyszeri megjelentetése által értesítetnek.

Pelsücz, 1895. augusztus hó.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik)